Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/42/EØF

af 21. maj 1992

om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel

(EFT L 167 af 22.6.1992, s. 17)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/8/EF af 11. februar 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/28/EF af 11. marts 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/42/EØF

af 21. maj 1992

om krav til virkningsgrad i nye varmtvandskedler, der anvender flydende eller luftformigt brændsel

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

i samarbejde med Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Rådets beslutning 91/565/EØF ([4]) skal energieffektiviteten fremmes i Fællesskabet som led i SAVE-programmet;

der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

i Rådets resolution af 15. januar 1985 om forbedring af medlemsstaternes energibesparelsesprogrammer ([5]) opfordres medlemsstaterne til at fortsætte og i givet fald øge deres bestræbelser på at fremme en mere rationel energiudnyttelse gennem udformning af en integreret energibesparelsespolitik;

Rådets resolution af 16. september 1986 ([6]) omhandler nye energipolitiske mål for Fællesskabet frem til 1995 og konvergensen mellem medlemsstaternes politik, idet en forbedring af energiintensiteten med mindst 20 % bl.a. anføres som mål;

Traktatens artikel 130 R kræver, at naturens ressourcer udnyttes forsigtigt og fornuftigt;

forslagene vedrørende indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser inden for sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse skal bygge på et højt beskyttelsesniveau;

i Rådets resolution af 21. juni 1989 ([7]) erklæres det, at Fællesskabet i stigende grad bør være opmærksom på risikoen for mulige klimatiske ændringer i forbindelse med drivhuseffekten, og Rådet siger i sin konklusion af 29. oktober 1990, at der i Fællesskabet skal ske en stabilisering af CO_2-emissioner på 1990-niveauet i år 2000;

husholdnings- og servicesektoren tegner sig for en betragtelig del af det endelige energiforbrug i Fællesskabet;

denne sektor vil få endnu større betydning som følge af tendensen hen imod en større udbredelse af centralvarme og en generel forøgelse af den termiske komfort;

en bedre virkningsgrad i kedlerne er i forbrugernes interesse, og energibesparelserne vil give sig udslag i en mindre import af kulbrinter; en mindskelse af Fællesskabets afhængighed på energiområdet vil have en gunstig indflydelse på dets handelsbalance;

([1]) EFT nr. C 292 af 22.11.1990, s. 8.
([2]) EFT nr. C 129 af 20.5.1991, s. 97, og EFT nr. C 94 af 13.4.1992.
([3]) EFT nr. C 102 af 18.4.1991, s. 46.
([4]) EFT nr. L 307 af 8.11.1991, s. 34.
([5]) EFT nr. C 20 af 22.1.1985, s. 1.
([6]) EFT nr. C 241 af 25.9.1986, s. 1.
([7]) EFT nr. C 183 af 20.7.1989, s. 4.

▼B

Rådets direktiv 78/170/EØF af 13. februar 1978 om ydelsen i varmeproducerende anlæg, der anvendes til rumopvarmning og produktion af varmt vand i nye eller allerede eksisterende ikke-industrielle bygninger, samt isolering af fordelingen af varme og varmt brugsvand i ikke-industrielt nybyggeri ([1]), har givet anledning til fastsættelse af meget forskellige niveauer for den krævede virkningsgrad i de forskellige medlemsstater;

kravet om en høj virkningsgrad i varmtvandskedler vil medføre en indsnævring af forskellene mellem de tekniske karakteristika for det udstyr, som findes på markedet, hvilket vil lette serieproduktionen og fremme virkeliggørelsen af stordriftsbesparelser; fastsættes der ikke krav til energiudnyttelsen på et tilstrækkeligt højt niveau, vil der være fare for, at der med gennemførelsen af det indre marked vil ske en mærkbar forringelse af virkningsgraden i varmeanlæg, fordi kedler med ringe virkningsgrad vil trænge frem på markedet;

inden for Fællesskabet er der store forskelle i de lokale klimaforhold samt med hensyn til bygningers energimæssige karakteristika og anvendelse; medlemsstaterne skal tage hensyn til denne forskelligartethed, når de fastlægger betingelserne for kedlernes ibrugtagning i medfør af dette direktiv; de medlemsstater, hvor de såkaldte »back boiler«-kedler og kedler, der er konstrueret med henblik på installering i beboelsesrum, er meget udbredte på datoen for dette direktivs vedtagelse, skal derfor inden for bestemte grænser fortsat kunne give tilladelse til markedsføring og ibrugtagning af disse kedler; Kommissionen skal i særlig grad overvåge denne ordning;

dette direktiv, hvis formål er at fjerne tekniske hindringer, som angår kedlers virkningsgrad, skal følge den nye metode, som er fastlagt i Rådets resolution af 7. maj 1985 ([2]), hvorefter lovgivningsharmoniseringen begrænses til at gælde for vedtagelse, ved direktiver med hjemmel i EØF-Traktatens artikel 100, af de væsentlige krav, som markedsførte produkter skal overholde, og hvorefter »(disse) væsentlige krav skal udformes tilstrækkelig præcist til, at de kan udgøre retsgyldige forpligtelser … (og) udarbejdes således, at standardiseringsorganerne kan attestere produkternes overensstemmelse direkte på grundlag af disse krav, når der ikke findes standarder«;

ved Rådets direktiv 83/189/EØF ([3]) er der fastlagt en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter;

ved Rådets afgørelse 90/683/EØF ([4])er der fastlagt moduler for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering;

kedler, som opfylder kravene med hensyn til virkningsgrad, skal være forsynet med CE-mærket og i givet fald med de relevante symboler for at kunne omsættes frit og tages i brug i Fællesskabet i overensstemmelse med deres bestemmelse;

ved Rådets direktiv 89/106/EØF ([5]) er der fastsat regler om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer;

for gaskedler, som er omfattet af nærværende direktiv, skal der fastsættes krav til virkningsgraden for derved at fremme en rationel energiudnyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 90/396/EØF af 29. juni 1990 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om gasapparater ([6]) —

([1]) EFT nr. L 52 af 23.2.1978, s. 32. Direktivet er ændret ved direktiv 82/885/EØF (EFT nr. L 378 af 31.12.1982, s. 19).
([2]) EFT nr. C 136 af 4.6.1985, s. 1.
([3]) EFT nr. L 109 af 26.4.1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens beslutning 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18.5.1990, s. 15).
([4]) EFT nr. L 380 af 31.12.1990, s. 13.
([5]) EFT nr. L 40 af 11.2.1989, s. 12.
([6]) EFT nr. L 196 af 26.7.1990, s. 15.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv, som udgør en foranstaltning under SAVE-programmet til fremme af energieffektiviteten i Fællesskabet, fastsættes der krav til virkningsgraden i nye varmtvandskedler, som anvender flydende eller luftformigt brændsel, med en nominel effekt på mindst 4 kW og højst 400 kW, i det følgende benævnt »kedler«.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

— *kedel*: et samlet kedel/brænder-anlæg, som skal overføre varme, der frigøres ved forbrændningen, til vand

— *apparat*:

  — en kedelenhed, som skal udstyres med en brænder

  — en brænder, som skal påmonteres en kedelenhed

— *nominel nytteeffekt udtrykt i kW*: den af fabrikanten fastsatte og garanterede maksimale varmeeffekt ved kontinuerlig drift under overholdelsen af de af fabrikanten angivne nyttevirkningsgrader

— *nyttevirkning udtrykt i procent*: forholdet mellem den varmemængde, der tilføres vandet i kedlen pr. tidsenhed, og produktet af den nedre brændværdi ved konstant brændstoftryk og brændstofforbruget pr. tidsenhed

— *partiel belastning udtrykt i procent*: forholdet mellem en kedels nytteeffekt ved on-off-drift eller ved drift ved en lavere effekt end den nominelle nytteeffekt, og den nominelle nytteeffekt

— *kedelvandets gennemsnitstemperatur*: gennemsnittet af kedelvandets fremløbstemperatur og returvandets temperatur

— *standardkedel*: en kedel, hvis gennemsnitlige driftstemperatur kan begrænses i kraft af kedlens udformning

— *back boiler*: en kedel, som er beregnet til at forsyne et centralvarme-anlæg og til at installeres i et kaminildsted (fire-place recess) som del af et samlet anlæg bestående af back boiler og gasbrænder

— *lavtemperaturkedel*: en kedel, som kan fungere kontinuerligt med en tilførselsvandtemperatur på 35-40° C og under givne omstændigheder danner kondensat, herunder kondensationskedler, der anvender flydende brænsel

— *kondensationsgaskedel*: en kedel med evne til konstant at kunne kondensere en betydelig del af vanddampene i forbrændingsgassen

— *kedel til installering i beboelsesrum*: en kedel med en nominel nytteeffekt på mindre end 37 kW, som er beregnet til ved afgivelse af varme fra sin kappe at opvarme det beboelsesrum, hvori den er opstillet, og som er forsynet med en åben ekspansionsbeholder med naturlig cirkulation af varmtvandstilførslen; kedlens kappe bærer påskrift om, at kedlen skal installeres i et beboelsesrum.

Artikel 3

1. Dette direktiv omfatter ikke:

— varmtvandskedler, som kan anvende forskellige slags brændsel, herunder fast brændsel

— gennemstrømningsvandvarmere til fremstilling af varmt brugsvand

▼B

— kedler, som anvender brændsel, der i egenskaber afviger væsentligt fra gængse flydende og luftformige brændsler (industriel spildgas, biogas mv.)

— komfurer og apparater, som hovedsagelig er beregnet til opvarmning af det rum, hvori de er installeret, og som samtidig, men accessorisk, tjener til at forsyne centralvarmeanlæg og brugsvandsinstallationer med varmt vand

— apparater med en nytteeffekt på under 6 kW, som alene er beregnet til at forsyne et system til opsamling af varmt brugsvand, med naturlig cirkulation

— specialfremstillede kedler

▼M2

— kraftvarmeenheder som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/8/EF af om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked ([1]).

▼B

2. For kedler med dobbelt funktion, dvs. opvarmning af lokaler og fremstilling af varmt brugsvand, vedrører kravene til virkningsgrad i artikel 5, stk. 1, kun opvarmningsfunktionen.

Artikel 4

▼M1

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde, begrænse eller hindre markedsføring og ibrugtagning på deres område af apparater og kedler, som er i overensstemmelse med dette direktiv, og som er forsynet med den i artikel 7 omhandlede »CE-mærkning«, der viser, at de opfylder alle bestemmelser i dette direktiv, herunder de i artikel 7 og 8 omhandlede procedurer for overensstemmelsesvurdering, for så vidt andet ikke er fastsat i Traktaten eller andre fællesskabsdirektiver eller -bestemmelser.

▼B

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at kedler kun kan tages i brug, hvis de opfylder kravene til virkningsgrad i artikel 5, stk. 1, og de betingelser for ibrugtagning, som medlemsstaterne fastsætter under hensyn til de lokale klimaforhold samt bygningernes energimæssige og anvendelsesmæssige karakteristika.

3. Dog kan medlemsstater, hvor de i artikel 2 definerede kedler af typen back boiler og/eller kedler til installering i beboelsesrum er meget udbredte på datoen for direktivets vedtagelse, fortsat tillade, at disse kedler tages i brug, såfremt virkningsgraden såvel ved nominel effekt som ved en partiel belastning på 30 % ikke ligger mere end 4 % under kravene i artikel 5, stk. 1, for standardkedler.

4. Følgerne af bestemmelserne i stk. 2 og 3 skal til stadighed overvåges af Kommissionen og analyseres i forbindelse med den rapportering, der skal ske efter artikel 10. Med henblik herpå giver medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, som denne behøver for at kunne forelægge Rådet de i denne artikel omhandlede ændringsforslag, der under alle omstændigheder skal sikre energieffektiviteten og den frie bevægelighed for kedler i Fællesskabet.

▼M1

5. a) Når kedler omfattes af andre direktiver, der vedrører andre aspekter, og som indeholder bestemmelser om anbringelse af »CE-mærkning«, angiver denne, at de pågældende kedler også formodes at opfylde bestemmelserne i disse andre direktiver.

b) Hvis fabrikanten i henhold til et eller flere af disse direktiver kan vælge, hvilken ordning han vil anvende i en overgangsperiode,

([1]) EUT L 52 af 21.2.2004, s. 50.

▼M1

viser »CE-mærkningen« imidlertid kun, at kedlerne opfylder de direktiver, som fabrikanten anvender. I så fald skal referencerne vedrørende disse direktiver, som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, anføres på de dokumenter, vejledninger eller instruktioner, som kræves i henhold til disse direktiver, og som ledsager de pågældende kedler.

▼B

Artikel 5

1. De forskellige kedeltyper skal opfylde bestemte krav til nyttevirkning:

— ved nominel effekt, dvs. i drift ved en nominel effekt Pn, udtrykt i kW, og ved en gennemsnitlig kedelvandstemperatur på 70° C

og

— ved partiel belastning, dvs. i drift ved en partiel belastning på 30 % ved en gennemsnitlig kedelvandstemperatur, som varierer efter kedeltypen.

De krav til nyttevirkning, der skal opfyldes, fremgår af følgende skema:

Kedeltype	Effektinterval	Virkningsgrad ved nominel effekt		Virkningsgrad ved partiel belastning	
	kW	Gennemsnitlig kedelvandstemperatur (° C)	Virkningsgradskrav (%)	Gennemsnitlig kedelvandstemperatur (° C)	Virkningsgradskrav (%)
Standardkedler	4—400	70	≥ 84 + 2 logPn	≥ 50	≥ 80 + 3 logPn
Lavtemperaturkedler (*)	4—400	70	≥ 87,5 + 1,5 logPn	40	≥ 87,5 + 1,5 logPn
Kondensationsgaskedler	4—400	70	≥ 91 + 1 logPn	30 (**)	≥ 97 + 1 logPn

(*) Herunder kondensationskedler, som anvender flydende brændsel.
(**) Tilførselsvandets temperatur.

2. I de harmoniserede standarder for kravene efter dette direktiv, der udarbejdes efter mandat fra Kommissionen i overensstemmelse med direktiv 83/189/EØF og 88/182/EØF ([1]) fastsættes bl.a. de kontrolmetoder, som skal gælde for produktionen og målingerne. Med hensyn til virkningsgraderne skal der udarbejdes passende tolerancer.

▼M3

———————

▼B

Artikel 7

1. Medlemsstaterne formoder, at kedler er i overensstemmelse med de væsentlige krav til virkningsgraden efter artikel 5, stk. 1, når de er i overensstemmelse med de harmoniserede standarder, hvis referencenumre er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og medlemsstaterne har offentliggjort de referencenumre for de nationale standarder, hvorved ovennævnte harmoniserede standarder gennemføres. Disse kedler skal være forsynet med ►M1 »CE-mærkning« ◄ som omhandlet i bilag I, punkt 1, og være ledsaget af en EF-overensstemmelseserklæring.

2. Seriefremstillede kedlers overensstemmelse attesteres ved:

([1]) EFT nr. L 81 af 26.3.1988, s. 75.

▼B

— en undersøgelse af en typerepræsentativ kedels virkningsgrad ifølge modul B som beskrevet i bilag III og

— en erklæring om overensstemmelse med den godkendte type ifølge modul C, D eller E som beskrevet i bilag IV.

For kedler til gasformigt brændsel følges samme procedurer ved vurdering af virkningsgradens overensstemmelse som dem, der anvendes til vurdering af sikkerhedskravenes overensstemmelse i direktiv 90/396/EØF.

3. Inden markedsføringen skal apparater, der markedsføres separat, forsynes med ►M1 »CE-mærkning« ◄ og ledsages af en EF-overensstemmelseserklæring, hvoraf det fremgår, hvorledes man efter samling kan opnå de virkningsgrader, der er fastsat i artikel 5, stk. 1.

▼M1

4. »CE-mærkningen« for overensstemmelse med kravene i dette direktiv og med de øvrige bestemmelser om tildeling af »CE-mærkningen« samt de i bilag I omhandlede påskrifter anbringes på kedlerne og apparaterne på en måde, så de er synlige og letlæselige og ikke kan slettes. Det er ikke tilladt at anbringe mærkning, som kan vildlede tredjemand med hensyn til »CE-mærkningens« betydning og udformning. Enhver anden mærkning kan anbringes på kedlerne og apparaterne, forudsat, at dette ikke gør »CE-mærkningen« mindre synlig eller letlæselig.

5. a) Hvis en medlemsstat konstaterer, at »CE-mærkningen« er blevet anbragt uberettiget, er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant forpligtet til at sørge for, at produktet bringes til at opfylde bestemmelserne om »CE-mærkning«, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, som medlemsstaten har fastsat.

b) Såfremt produktet fortsat ikke opfylder kravene, skal medlemsstaten træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføring af det pågældende produkt eller sikre, at det trækkes tilbage fra markedet; den underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

▼B

Artikel 8

▼M1

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer de har udpeget til at foretage de i artikel 7 nævnte procedurer, samt hvilke specifikke opgaver disse organer er udpeget til at varetage, og hvilke identifikationsnumre Kommissionen har tildelt dem.

Kommissionen offentliggør en liste over de bemyndigede organer samt deres identifikationsnummer og de opgaver, de er bemyndiget til at varetage, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Kommissionen sørger for, at listen ajourføres.

▼B

2. Medlemsstaterne anvender de minimumskriterier, der er fastsat i bilag V, ved udpegelsen af organerne. De organer, som opfylder de kriterier, der er fastsat i de tilsvarende harmoniserede standarder, formodes at opfylde kriterierne i dette bilag.

3. En medlemsstat, som har bemyndiget et organ, skal kalde denne bemyndigelse tilbage, hvis den konstaterer, at dette organ ikke længere opfylder kriterierne i stk. 2. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen, og kalder bemyndigelsen tilbage.

▼B

Artikel 9

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør inden den 1. januar 1993 de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 1994.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemssstaterne tillader for perioden indtil 31. december 1997, at apparater, der er i overensstemmelse med de regler, der gælder på deres område på datoen for direktivets vedtagelse, kan markedsføres og tages i brug.

Artikel 10

Tre år efter dette direktivs iværksættelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de opnåede resultater. Rapporten skal ledsages af forslag til eventuelle ændringer i direktivet på baggrund af resultaterne og den teknologiske udvikling.

▼M3

Artikel 10a

Dette direktiv udgør en gennemførelsesforanstaltning i henhold til artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter ([1]) med hensyn til energieffektivitet under anvendelse, i overensstemmelse med det nævnte direktiv og kan ændres eller ophæves ►M4 i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3, i direktiv 2005/32/EF ◄.

▼B

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

([1]) EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

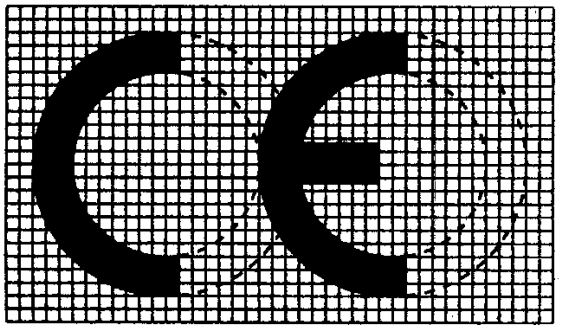
▼M1

BILAG I

»CE-OVERENSSTEMMELSESMÆRKNING« OG YDERLIGERE SPECIFIK MÆRKNING

1. **»CE-overensstemmelsesmærkning«**

— »CE-overensstemmelsesmærkningen« består af bogstaverne »CE« i følgende udformning:

— Hvis »CE-mærkningen« mindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

— De forskellige dele, der indgår i »CE-mærkningen«, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

BILAG III

Modul B: EF-typeafprøvning

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, opfylder de relevante krav i direktivet.

2. Anmodning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

   Anmodningen skal indeholde:

   — fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis anmodningen indgives af denne

   — en skriftlig erklæring om, at samme anmodning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer

   — den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

   Ansøgeren stiller en prøve, som er repræsentativ for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type«, til rådighed for det udpegede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksemplarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere produktets overensstemmelse med direktivets krav. I det omfang, det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte produktets konstruktion, fremstilling og funktion og indeholde følgende:

   — en almindelig beskrivelse af typen

   — konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb mv.

   — de nødvendige beskrivelser og forklaringer til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af produktets funktion

   — en liste over de standarder, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, og som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelser af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i artiklen nævnte standarder ikke er anvendt

   — resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser

   — prøverapporter.

4. Det bemyndigede organ:

   4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i artikel 5, stk. 2, nævnte standarder, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse standarder er blevet anvendt

   4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet i de tilfælde, hvor de i artikel 5, stk. 2, nævnte standarder ikke er anvendt

   4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante standarder rent faktisk er blevet anvendt i de tilfælde, hvor fabrikanten har valgt at anvende disse

   4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.

5. Opfylder typen dette direktivs bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

   En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ.

▼B

Nægter det bemyndigede organ at udstede en typeafprøvningsattest til fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil.

Der fastlægges en klageprocedure.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvningen, om enhver ændring af det godkendte produkt; produktet skal godkendes på ny, hvis sådanne ændringer kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav eller de foreskrevne betingelser for anvendelse af produktet. Denne tillægsgodkendelse gives i form af et tillæg til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.

7. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte EF-typeafprøvningsattester og tillæg.

8. De øvrige bemyndigede organer kan få en kopi af typeafprøvningsattesterne og/eller tillæggene dertil. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.

9. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

   Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at kunne fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

▼B

BILAG IV

Modul C: Typeoverensstemmelse

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de pågældende apparater er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder de relevante krav i dette direktiv. ►**M1** Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på hvert enkelt apparat og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. ◄

2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at de fremstillede produkter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med direktivets krav til virkningsgrad.

3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal opbevare en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet.

   Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at kunne fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af produktet i Fællesskabet.

4. Et bemyndiget organ, udvalgt af fabrikanten, foretager eller lader foretage kontrol af produkterne med skiftende mellemrum. Det bemyndigede organ udtager på virksomheden en passende stikprøve til kontrol af de færdige produkter, og der gennemføres prøvninger som omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, stk. 2, eller tilsvarende prøvninger, for at kontrollere, om produktionen opfylder kravene i det pågældende direktiv. Opfylder et eller flere produkter ikke kravene, træffer det bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger.

Modul D: Kvalitetssikring af produktionen

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder kravene i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende apparater er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder kravene i dette direktiv. ►**M1** Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på hvert enkelt apparat og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Efter »CE-mærkningen« anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol. ◄

2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetssystem for produktion og foretage kontrol og prøvninger af de færdige apparater som beskrevet i punkt 3. Han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. *Kvalitetssystem*

3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for de pågældende produkter til et bemyndiget organ efter eget valg.

   Ansøgningen skal indeholde:

   — alle oplysninger, der er relevante for den planlagte produktkategori

   — dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

   — den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

3.2. Kvalitetssystemet skal sikre, at apparaterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med de relevante krav i direktivet.

   Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

   Redegørelsen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

▼B

— kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til apparaternes kvalitet

— fremstillingsprocesser, teknikker vedrørende kvalitetskontrol og -sikring samt de systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt

— de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed, hvormed dette sker

— kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

— hvordan det kontrolleres, at den krævede kvalitet af apparaterne er opnået, og at kvalitetssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3. 2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne følger den harmoniserende standard på området. Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om erhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. *Kontrol på det udpegede organs ansvar*

4.1. Formålet med EF-kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere produktions-, kontrol-, prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

— dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

— kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.

4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer hensigtsmæssigt; det udsteder om nødvendigt en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af produktet kunne forelægge de nationale myndigheder:

— den i punkt 3.1, andet led, omhandlede dokumentation

— de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer

— de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

▼B

Modul E: Kvalitetssikring af produkterne

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at kedlerne og apparaterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten. ►M1 Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer »CE-mærkningen« på hver enkel kedel og hvert enkelt apparat og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Efter »CE-mærkningen« anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol. ◄

2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetssystem for endelig kontrol og prøvning af kedlen og af apparater som beskrevet i punkt 3. Han er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. *Kvalitetssystem*

3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetssystemet for kedlerne og apparaterne til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

— alle relevante oplysninger vedrørende den planlagte kategori kedler eller apparater

— dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

— den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

3.2. Under kvalitetssystemet undersøges hver enkel kedel eller hvert enkelt apparat, og der gennemføres de prøvninger, der er omhandlet i den (de) relevante standard(er), jf. artikel 5, eller tilsvarende prøvninger for at sikre, at produktet opfylder de relevante krav i direktivet. Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation for kvalitetssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Redegørelsen skal bl.a. indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

— kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til produktkvalitet

— de undersøgelser og prøvninger, der vil blive udført efter fremstillingen

— hvordan det kontrolleres, at kvalitetssystemet fungerer effektivt

— kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3. 2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetssystemerne følger den harmoniserede standard på området.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende produktteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen skal meddeles fabrikanten. Den skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetssystem stadig opfylder de i punkt 3. 2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten sin afgørelse. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

▼B

4. *Kontrol på det bemyndigede organs ansvar*

4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetssystem.

4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at kontrollere kontrol-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

— dokumentation vedrørende kvalitetssystemet

— teknisk dokumentation

— kvalitetsregistreringer, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.

4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetssystemet, og skal udarbejde en kontrolrapport til fabrikanten.

4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. I forbindelse med sådanne besøg kan det bemyndigede organ foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetssystemet fungerer effektivt; det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst ti år fra datoen for ophøret af fremstillingen af kedlen eller apparatet kunne forelægge de nationale myndigheder:

— den i punkt 3.1, tredje led, omhandlede dokumentation

— de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer

— de i punkt 3.4, fjerde afsnit, og i punkt 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Alle bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetssystemer.

▼B

BILAG V

Minimumskriterier, som medlemsstaterne skal tage i betragtning ved udpegelsen af organerne

1. Organet, dets direktør og kontrolpersonalet kan hverken være konstruktøren, fabrikanten, leverandøren eller installatøren af de apparater, som de kontrollerer, eller en af disse personers repræsentanter. De må ikke medvirke ved konstruktionen, fremstillingen, markedsføringen eller vedligeholdelse af disse kedler og apparater, hverken direkte eller som repræsentanter. Dette udelukker ikke, at fabrikanten og organet kan udveksle tekniske oplysninger.

2. Organet og kontrolpersonalet skal udføre kontrollen med den størst mulige faglige integritet og tekniske kompetence og skal være uafhængige af enhver form for pression eller incitamenter navnlig af finansiel karakter, som kan påvirke deres vurdering eller resultaterne af kontrollen, især pression og incitamenter fra personer eller grupper af personer, som har interesse i resultaterne af kontrollen.

3. Organet skal råde over det nødvendige personale og de nødvendige midler til på passende vis at udføre de tekniske og administrative opgaver, som er knyttet til gennemførelsen af kontrollen; det skal ligeledes have adgang til materiel, som er nødvendigt for at udføre undtagelsesvis kontrol.

4. Kontrolpersonalet skal have:

   — en god teknisk og faglig uddannelse

   — et tilfredsstillende kendskab til forskrifterne vedrørende den kontrol, som de udfører, og være tilstrækkelig øvede i at udføre sådan kontrol

   — de nødvendige kvalifikationer til at udfærdige de attester, protokoller og rapporter, som udgør det konkrete bevis for den foretagne kontrol.

5. Kontrolpersonalets uafhængighed skal sikres. Den enkelte ansattes vederlag må ikke afhænge af det antal gange, han udfører kontrol, eller af resultaterne af kontrollen.

6. Organet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre staten på grundlag af den nationale ret har påtaget sig erstatningsansvaret, eller medmindre kontrollen udføres direkte af medlemsstaten.

7. Organets personale har tavshedspligt (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udfører sine opgaver) inden for rammerne af dette direktiv eller enhver intern retsforskrift til gennemførelse heraf.